

Навсякъде до сега се смята, изхождайки от съобщенията на в. "Дунав" и спомените, предадени от Захари Стоянов, че откъсналите се четници при Шипка са 14 души. Известни са обаче имената на 15 четника. Това е групата начело с Димитър Заралията, която съгласно дадените предварително указания се отправя към "Агликина поляна".

Сутринта на 18/30 юли групата е по южните склонове на Шипченската планина. Тя дочува гърмежите при Бузлуджа, но не може да се притече на помощ. Като не знаят истинската съдба на Хаджи Димитър и неговите другари, решават да се отправят към Агликина поляна. Придвижването става бавно, често пъти без път по билните части или слизане в по-ниските места.

След пет дена спират при стар овчар от с. Енина и почиват при него. На следващия ден са при българските овчари на Махмуд ага от Казанлък, а след още четири дена - в къшлата на дядо Стоян от Хаинето (гр. Гурково). Той им посочва пътя за "Агликина поляна". Попадат на засада, от която успяват да се измъкнат. Някъде около в. "Чумерна" от групата се откъсва Велико Николов, след това убит от потерята.

Най-после четниците стигат до заветната "Агликина поляна", вероятно разпозната от Димитър Николов. Надеждите им обаче остават напразни. С изключение на една сърна наоколо няма никого. След обед обаче пристига потеря начело със Солак Пехливан. На призива да се предадат четниците отговарят с изстрели, които повалят Солака, а потерята се разпръсква.

Няколко дена четниците се въртят около "Агликина поляна", но не дочакват никого. Тогава вероятно решават да изпатят в Сливен Тончо Загоров, за когото в спомените не става дума, но турските документи представят като участник в групата. Достигнал до Сливен, той се предава на властите.

На 30.VII/11.VIII, четниците се срещат край "Агликина поляна" с нова потеря. С завързалата се